

TILL MIN ELSKEDE MAND

1. Til min elskede Mand jeg vil skrive en Sang,
og jeg dig den af Hjertet har givet.
Naar jeg tænker paa dig, frydes jeg saa inderlig,
thi du er al min Trøst her i Livet.

2. Udi Ungdomens Aar, udi blomstrende Vaar,
da vi gav jo hverandre vort Hjerte.
Vi var begge saa glad', naar vi hos hverandre sad',
vi da glemte al Jordlivets Smerte.

3. Ud paa Bølgen den blaa maa du bort fra mig gaa,
men dit Minde mig stedse dog følger.
Ofte lider du Nød, ofte skuer du Død
paa de vilde, de fraadende Bølger.

4. O, du brusende Hav, tidt du aabner din Grav,
og utallige Sjæle du favner.
Pigen mister sin Ven og en Fader sin Son,
ja, en Kone sin Mage tungt savner.

5. Du, min Gud, staa os bi, gør fra Kummer os fri,
vær vor Støtte i Alderdoms Dage!
Gør vor Dødstime let, vore Synder udslet,
naar vi Afsked med Verden skal tage!